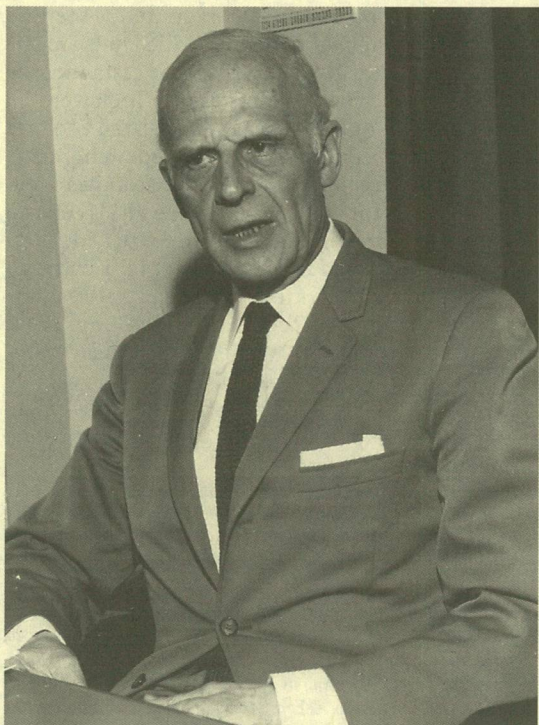

WILDIERS, Frans (Antwerpen 24 oktober 1905 – Antwerpen 3 oktober 1986). Zoon van **Emiel Wildiers** en broer van **Max Wildiers**.

Ging na zijn humaniorastudies aan het Onze-Lieve-Vrouwcollege te Antwerpen rechten studeren aan de Katholieke Universiteit Leuven (1925-1930). Wildiers nam er actief deel aan de studentenbeweging en was voorzitter van de Antwerpse afdeling van het **Algemeen Katholiek Vlaamsch Studentenverbond** en bestuurslid van het **Dietsch Studentenverbond**.

In 1930 werd Wildiers aan de balie te Antwerpen ingeschreven. Hij werd politiek actief in de **Frontpartij** van zijn woonplaats Schoten. Op 29 november 1933 stichtte hij met **Maurits Lambreghts** het **Vlaamsch Nationaal Verbond (VNV)** in het arrondissement Antwerpen. De voorbereidende vergaderingen met VNV-leider **Staf de Clercq** vonden bij hem thuis plaats. In 1936 werd hij voor het **Vlaamsch Nationaal Blok (VNB)** verkozen in de Antwerpse provincieraad. Hij werd ondervoorzitter van de Raad en hield zich vooral bezig met taal- en culturele aangelegenheden, onderwijs en urbanisatie. In 1938 werd hij verkozen op een concentratielijst van het VNV en de **Katholieke Vlaamsche Volkspartij** te Schoten. Hij werd schepen van onderwijs. In 1939 kandideerde hij zonder succes op de VNB-Kamerlijst voor het arrondissement Antwerpen.

Frans Wildiers was in 1933 medestichter van het Antwerpse VNV; in 1942 werd hij gouverneur van Antwerpen. Na de bezetting was hij directeur en afgevaardigd beheerder van het VEV; hij lag aan de basis van De Financieel-Economische Tijd. (AMVC)

In 1940 werd Wildiers gemobiliseerd. Na zijn terugkeer uit Frankrijk werd hij waarnemend burgemeester van Schoten tot maart 1941. Toen verving hij **Arseen Kennes** als lid van de Bestendige Deputatie van de Antwerpse provincieraad. In oktober 1942 volgde hij **Jan Grauls** op als gouverneur van de provincie Antwerpen. Hij vervulde ook tijdelijk deze functie in de provincie Brabant (1943). In het VNV was hij voorzitter van de commissie bestuurspolitiek waarin de hoge ambtenaren van de partij zitting hadden. De commissie gaf de periodiek *Bestuurstijdingen* uit. Zelf dankte Wildiers zijn ambtelijke carrière aan de machtsgreep die het VNV in de openbare besturen met de steun van de bezetter kon doorvoeren. In de VNV-brochure *De greep naar de macht* schreef hij dat de bestuurlijke machthebbers diegenen moesten zijn met verantwoordelijkheidsgevoel en leidersgaven en niet de verkozenen van een wisselvallige partijmeerderheid.

In februari 1949 werd hij wegens **collaboratie** tot twee jaar gevangenisstraf veroordeeld en tot vijf jaar beroving van zijn burgerrechten.

Nadien speelde Wildiers een rol in de organisatie van het **Vlaams Economisch Verbond (VEV)**. Als hoofdredacteur (1950-1963) en directeur (1951-1963) van de *V.E.V.-Berichten* deed hij zowel de kwaliteit als de kwantiteit van de kopij, en parallel hiermee de verkoop van advertentieruimte, gevoelig

toenemen. Het blad liet met Wildiers ook een deel van zijn verzoenende en voorzichtig-terughoudende toon varen. In 1963 legde Wildiers mee de basis van de omvorming van het ledenblad van het VEV tot het Nederlandstalig algemeen economisch weekblad *Tijd*, dat in 1968 zou uitgroeien tot het dagblad *De Financieel-Economische Tijd*. Als directeur (1951-1963) en afgevaardigd beheerder (1963-1971) van het VEV was hij twintig jaar lang een van de drijvende krachten van de VEV-werking. Hij werkte mee aan de versterking en hergroepering van het Verbond zelf, stond steeds aan de spits van de strijd voor de vernederlandsing van het bedrijfsleven en pleitte voor de gelijkberechtiging van de 'Vlaamse economie' en het respect van de Nederlandse taal binnen het Belgisch bestel.

WERKEN: Diverse artikels in *V.E.V.-Berichten* (1951-1971).

BRUNO DE WEVER EN BRIGITTE HENAU